

# Figueres: escarni i candidats



Diversos veïns a fora del restaurant del carrer Tints EPA.

A Figueres es vol recuperar el temps perdut en quatre dies. Les protestes per l'antena de telefonia de l'Olivar Gran i la dels agents de la Guàrdia Urbana van omplir de contingut –abans-d'ahir– l'ordre del dia d'un ple municipal ordinari, irrellevant i de tràmit. Les ganes d'agradar dels protagonistes –en algun cas d'agradar-se– hi van posar la resta. Aquesta reunió va ratificar-se com la del tret de sortida de la precampanya electoral. De sons de tambors, ja feia mesos que n'hi havia. L'espectacle d'abans-d'ahir, però, va produir un so inequívoc. Els xiulets, els crits i els discursos dels dos grups de veïns presents hi van posar la música.

Aquest soroll i la gresca van tenir un epíleg en acabar el ple, quan una quinzena de veïns –dels que protestaven per l'antena de l'Olivar

Gran– van seguir l'alcaldeessa, Agnès Lladó, fins a un restaurant del carrer Tints on volia anar a sopar. Allà, els seus acompanyants i tots els clients de l'establiment van aguantar el reguitzell de crits, retrets i insults que van completar un escarni de manual. Van escridassar Lladó, des de l'ajuntament fins a l'establiment. Li van dir “mentidera”, “estafadora”, “matanens”. Ja dins del restaurant va intensificar-se l'escridassada. Va intervenir el propietari del restaurant i va acabar apareixent el sotsinspector de la Guàrdia Urbana. Lamentable.

Una estona abans, en el ple, l'escalada de tensió dialèctica havia tingut diversos moments. Hi va contribuir força l'actitud del portaveu de Cs, Héctor Amelló, que va elevar el to, injectant als seus raonaments indignació, populisme i sobreactuació; això sí, sense entrar gaire en terrenys relliscosos, com les temàtiques que exposaven els indignats ciutadans sorollosos presents al ple. Amelló va preferir una temàtica que no falla mai a un any de les eleccions: el barri de Sant Joan i l'ordre públic.

Amb els numerets d'ahir, i no em refereixo a les protestes, sembla que hi hagi qui vulgui recuperar l'ambient irrespirable de les setmanes posteriors a la presa de possessió.

El portaveu de Cs va preguntar pels “serenos” anunciats pel govern. Era l'ham. La contrarèplica a la resposta del regidor Casellas –excepcionalment en ell amb castellà potser buscant erràticament la complicitat de l'interlocutor– va servir com a detonador de la gresca. Rere l'interès d'Amelló per la seguretat, va fer una anàlisi tremendista de les mesures plantejades pel govern i va deixar anar un “no ens prengui a nosaltres pel pito del sereno i deixin de fer invents que no funcionen”.

Tip de ser l'ase dels cops d'Amelló, ple rere ple, Casellas es va destapar –ara en català– amb un “tindrem serenos durant un any però vostè l'any que ve no hi serà, aquí, a menys que no vingui vestit de verd”. Ja hi vam ser. I va continuar: “Els seus mètodes són els de l'extrema dreta.” “Vostè què ha fet per la ciutat? Ha votat no al pressupost i no a contractar guàrdies. Avui vostè menteix.” Va continuar dient: “Guardi's les falsedats. Opini, digui, faci però no menteixi.” I va acabar afirmant: “Aquesta manera de fer política els envia on es mereixen: fora d'aquesta sala.” I va quedar descansat dient: “Vostè ens està tractant a tots d'imbècils.”

L'esbatussada estava en marxa. Amelló hi va contribuir amb un “Sap qui parla de posar ordre a Europa? L'extrema dreta europea.” I va continuar etzibant: “S'assembla molt vostè a l'extrema dreta i als populismes

europaus. És com ells.” Va retornar-li l'acusació de mentir i va reblar el clau assegurant: “A mi no m'han fet fora per robar. I molts dirigents del seu partit roben constantment.”

L'escenari és ja preelectoral. A deu mesos de les eleccions gairebé tots els partits han designat els seus caps de llista; la CUP (Xavier Colomer), ERC (Agnès Lladó), Cs (Héctor Amelló), Figueres Futur (Carles Arbolí). Falten Canviem i també el PSC, que nomenarà previsiblement Pere Casellas aquest mateix dissabte. Junts pot tenir un camí un pèl més enrevessat cap a la decisió final. Immersos en una reestructuració nacional, després del congrés d'Argelers falta el congrés de La Farga, a l'Hospitalet, previst per al 16 i 17 de juliol. Abans és difícil que es prengui cap decisió.

De moviments, però, n'hi ha molts. Masquef ara mateix no és l'únic que s'ha postulat. També ho ha fet Josep Puigbert, director de la Casa de la Generalitat a Perpinyà (2014-2022) i excap de gabinet de Santi Vila, que hi vol aspirar. Tots busquen aliats. El suport de Turull (i Puigdemont) serà fonamental. Masquef va marxar al PDeCAT i es va presentar en la llista al Parlament que encapçalava Jaume Dulsat, ara alcalde de Lloret i ja defenestrat de Junts. Asseguren tots que tenen suports. La batalla interna es prepara. Com més s'allargui, més perjudicat en sortirà el nou cap de llista.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 06-07-2022, Pàgina 21

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2163058-figueres-escarni-i-candidats.html>